

Jogerős ítélet az élettársát zsineggel megfojtó férfi ügyében

Az emberölés büntette miatt P. Z. vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezését nem találta alaposnak, ezért a mai napon meghozott végzésével helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. Az elsőfokon kiszabott és immár jogerős 10 év börtönbüntetéséből a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A Budapest Környéki Törvényszék a 2021. május 27. napján kihirdetett ítéletével P. Z. vádlottat emberölés büntette miatt 10 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat közel 1 millió Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság nem jogerős ítéletében megállapított tényállás lényege szerint a vádlott és felesége kapcsolata elhidegült, ezért a férfi élettársi kapcsolatot létesített a sértettel. Megállapodásuk szerint a nő a háztartást vezette, míg a férfi dolgozott, így eltartva kettőjüket. Bár a vádlott számos ajándékkal halmozta el a sértettet, rendkívül féltékeny is volt rá, amely miatt a pár gyakran veszekedett, a férfi többször szidalmazta, fenyegette az asszonyt. 2019. augusztus 10-én, egy ilyen vita során a sértett közölte a vádlottal, hogy el akarja őt hagyni. Ekkor a férfi zsineggel megfojtotta az élettársát, majd a holttestét egy félkész, félbehagyott ház alagsorában ásta el és azt a látszatot keltette, mintha élettársa elköltözött volna tőle. Néhány nappal később a sértett eltűnéséről a lánya tett bejelentést. A vádlott vállalta a poligráfos vizsgálat elvégzését, ezt követően a sértett holttestét keresőkutyák segítségével 2019. november 27-én találták meg a rendőrök.

Az elsőfokú ítéletet a vádlott és védője tudomásul vette, míg az ügyész súlyosításért fellebbezett. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást korlátozottan bírálta felül, az csak a vádlottal szemben kiszabott büntetést és a cselekmény minősítését érintette. A fellebbviteli bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartotta és ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett.

A törvényszék a módosított vádirati tényállással egyezően terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített és a váddal egyezően, törvényesen minősítette a vádlott élet elleni bűncselekményét. Az ítéltábla megjegyezte, hogy a szándék kialakulása során szerepet játszanak az elkövető személyi tulajdonságai is, ezért a személyiségvizsgálat a szándék megismerése szempontjából nagyon fontos. Jelen ügyben megállapítható volt, hogy a vádlott fokozottan indulatvezérelt személyiség szerkezetű, így amikor a cselekményt kiváltó indító okkal, azaz élettársa elköltözésének szándékával szembesült, a sértettet hirtelen kialakult szándékkal bántalmazta és fojtotta meg. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint amikor az akaratelhatározás és az elkövetés között alig van időköz, és a vádlottat a féltékenysége motiválja, akkor e szándék az emberölésre irányuló eshetőleges szándékként értékelendő, hiszen az elkövető a halálos eredményt nem kívánta, de abba belenyugodott. A fellebbviteli bíróság tehát elfogadta az elsőfokú bíróság álláspontját.

A Budapest Környéki Törvényszék helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. Nem tévedett, amikor a cselekmény tárgyi súlyára, a vádlott alanyi bűnösségének fokára, valamint az enyhítő és súlyosító körülményekre is figyelemmel a vádlottal szemben 10 év börtön fokozatú szabadságvesztést – a büntetés középértékét - szabta ki. A törvényszék - helyesen - az elkövetőt a szabadságvesztéssel arányos tartamban a közügyek gyakorlásától is

eltiltotta, mert cselekményével annak gyakorlására méltatlanná vált. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára, valamint az előzetes fogvatartásnak a szabadságvesztés tartamába történő beszámítására vonatkozó ítéleti rendelkezések is törvényesek. Összességében az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés megfelelően szolgálják a büntetési célokat, így az ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem vezethetett eredményre. Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

Budapest, 2021. október 27.

Fővárosi Ítéltábla
Sajtótitkárság